

жата; Заяка се хвърля на лѣво и попада право подъ мусурата на пѣстрата; хрѣтката скръцна съ възбитѣ си, заяка се свиши къмъ земята и трѣти на—лѣво. Черната хрѣтка испрѣвари напредъ, но не улови; пѣстрата достигна, обърна се, и двѣтъ кучета захванаха да гонятъ наоколо бѣднийтъ заякъ, сѣкашъ като въ манежъ. Заяка ту се свиши до земята, ту припне на—горѣ; той ловко се исплъзна отъ кучетата и успѣ даже да ги испрѣвари на нѣколко раскрача; но кучетата пакъ го настигатъ и го гонятъ наоколо; Заяка е вече между тѣхъ и го хващатъ; той прѣскочи прѣвъ хрѣткитѣ и се сви къмъ земята сѣкашъ че ли искаше да се скрие въ нея. Но черната хрѣтка го улови за кракътъ, оттѣгли го отъ земята и не му даде да побѣгне въ дупката. Кучетата надушиха бѣдно-то животно и лѣгнаха около него да чѣкатъ ловеца.

Ето на първитѣ още кржгове заяка, щомъ го дигнали отъ мѣстото, почналъ да бѣга. Това е самката; тя съ рипания бѣга наизлѣ, сѣкашъ че ли рита. Желтата хрѣтка търчи, но не може да я достигне, а червената едвамъ успѣва слѣдъ желтата. Заяка избѣгва въ чистото поле, кучетата се умориха, нагаиха въ бодливитѣ драки и го изгубиха, а той отиде да умира отъ своята си смъртъ.

Ето двѣ бѣли хрѣтки гонятъ лисицата: лисицата е влатиста като портокалъ, кучетата бѣли като млѣко. Тѣ изведнѣжъ я стигнаха, но лисицата замахна съ опашката си на дѣсно, а тя сама се хвърли на-лѣво, кучетата пакъ се хвърлиха слѣдъ опашката. Така тя се въртеше и би избѣгнала, ако едно третѣ куче не бѣ ѝ препрѣчило пътъ. Тѣзи пѣстра хрѣтка е умва, не се хвърля върху опашката, а иска да я разглѣда по-отблизо. Тя настига лисицата, която отъ страхъ си отвърща очитѣ. Кучето я улови за врата, дръпна я веднѣжъ, дваждъ, и я трѣшна на земята. Лисицата отъ страхъ издѣхна.

Отъ гѣсталака се подаде сивъ вѣлкѣ; хрѣткитѣ и бѣдачитѣ припнаха слѣдъ него; кучетата гонятъ звѣртътъ, но не се хвърлятъ върху него; види се че вѣлка не имъ е по вкусътъ. Но бѣдачитѣ му прѣпрѣчиха пътъ. Напредъ всички е деликанлията; вранийтъ нейнъ конъ търчи съ